

UCHWAŁA NR XXIV/183/2026
RADY GMINY WIDUCHOWA

z dnia 11 sierpnia 2026 r.

**w sprawie wyrażenia stanowczego sprzeciwu wobec utworzenia Parku Krajobrazowego „Widuchowskie
Buczyny i Krzywińskie Łęgowska” na terenie Gminy Widuchowa**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662, poz. 912) Rada Gminy Widuchowa uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Gminy Widuchowa wyraża stanowczy sprzeciw wobec utworzenia na terenie Gminy Widuchowa Parku Krajobrazowego „Widuchowskie Buczyny i Krzywińskie Łęgowska”.

§ 2. Przyczyny sprzeciwu zostały zawarte w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Widuchowa, zobowiązując go jednocześnie do przekazania niniejszego stanowiska właściwym organom, instytucjom oraz podmiotom odpowiedzialnym za ochronę przyrody i gospodarkę przestrzenną.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Bogdan Kosmański

Uzasadnienie

Rada Gminy Widuchowa, kierując się troską o dobro mieszkańców, zrównoważony rozwój gminy oraz poszanowanie prawa własności, wyraża stanowczy sprzeciw wobec podejmowania działań zmierzających do zwiększenia zakresu ochrony przyrody na terenie znajdującym się w granicach administracyjnych Gminy Widuchowa, w szczególności poprzez utworzenie parku krajobrazowego uznając, że rozwiązania takie mogłyby w istotny sposób ograniczyć możliwości rozwoju społecznego i gospodarczego gminy oraz pogorszyć warunki życia jej mieszkańców.

Warto zauważyć, iż na terenie Gminy Widuchowa występuje już Park Krajobrazowy Doliny Dolnej Odry. W wyniku utworzenia nowego parku krajobrazowego, granice połączyłyby się z obecnie funkcjonującym, wzdłuż rzeki Odry, tworząc ogromny kompleks, w którym znalazłoby się większość terenu Gminy Widuchowa, co mogłoby skutkować w szczególności:

- całkowitym ograniczeniem możliwości prowadzenia gospodarki leśnej oraz wykonywania prac związanych z utrzymaniem lasów i bezpieczeństwem publicznym;

- zakazem możliwości korzystania przez mieszkańców z terenów objętych tak restrykcyjną formą ochrony przyrody, w tym prowadzenia niektórych form rekreacji, organizacji wydarzeń oraz pozyskiwania ogólnodostępnych dóbr, chociażby grzybów i owoców;

- ograniczaniem działalności rolniczych, w tym także winiarstwa, które obecnie prężnie rozwija się na tym terenie;

- zwiększeniem strat w uprawach rolnych z uwagi na zakazy związane z działalnością łowiecką;

- koniecznością uzgadniania projektów dokumentów planistycznych gmin w części dotyczącej parku krajobrazowego z Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku krajobrazowego;

- zakazem wycinki drzew oraz zalesiania obecnie funkcjonującego terenu jako lasu gospodarczego. Działania takie spowodują to, że las zdegeneruje się w monokulturę, będzie starzeć się, chorować i nie będzie w stanie obronić się przed szkodnikami. Stare drzewostany będą stanowiły zagrożenie dla mieszkańców odwiedzających las. Obecnie leśna droga, czy ścieżka to nie tylko trasa spacerowa. To pas, wzdłuż którego las oddycha, gdzie dociera więcej światła, gdzie rosną rośliny runa. Drzewa przy drodze, wystawione na wiatr, są pierwsze do usunięcia gdy chorują lub pochylają się niebezpiecznie nad trasą. Gęsty drzewostan wymaga regularnych trzebieży - inaczej drzewa zaczynają ze sobą konkurować o światło. Dlatego też tak ważne jest utrzymanie dotychczasowej funkcji tego terenu;

- pozbawieniem źródła dochodu mieszkańców gminy, którzy są bezpośrednio lub pośrednio gospodarczo związani z danym terenem, a także z uwagi na infrastrukturę grzewczą pozbawieniem większości mieszkańców gminy dostępu do surowca opałowego.

Zasadność ustanowienia lasu ochronnego miałoby sens w przypadku jego lokalizacji np. wokół miast, ujęć wody, na zboczach tj. na ograniczonym terenie. Przekształcenie tak ogromnego terenu stanowiącego obecnie las gospodarczy w park krajobrazowy jest niedopuszczalne i stanowi szkodę nie tylko dla ludzi, ale i dla samej przyrody.

Lasy nie pełnią tylko funkcji produkcyjnej, ale również społecznej i ochronnej. Głównym celem powinno być utrzymanie tych funkcji we względnej równowadze. Przeznaczanie lasów gospodarczych na rezerваты czy parki krajobrazowe to po prostu eksport problemu poza granice kraju. Rynek nadal będzie potrzebował drewna i ściąganie je zza granicy. Idea zrównoważonej gospodarki to właśnie ekologia. Jej częścią jest również zaspokajanie potrzeb człowieka.

Rada jako organ stanowiący gminy, z uwagi na wyjątkowe okoliczności faktyczne istotne dla gminy i społeczności lokalnej postanowiła uzewnętrznic swoją wolę poprzez zajęcie stanowiska w wyżej wymienionej sprawie.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt I OSK 297/17 - „Uchwała jest nie jedyną, lecz główną formą uzewnętrzniania woli rady. W praktyce organ stanowiący podejmuje także apele, wnioski, rezolucje, stanowiska itp. (Cz. Martysz, A. Wierzbica w: red. B. Dolnicki, Ustawa o samorządzie gminnym, Wolters Kluwer 2016, s. 352, uw. 1). Takie apele czy deklaracje, mieszczą się

w mającej kilkaset lat tradycji prawa do petycji. (...) deklaracja bądź apel nie musi dotyczyć wyłącznie spraw publicznych o znaczeniu lokalnym, nie zastrzeżonych ustawami na rzecz innych podmiotów (art. 6 ust. 1 usg) – w przeciwieństwie do działań władczych, które muszą być oparte na normach prawa materialnego.”.

Pogląd ten podziela NSA m.in w wyroku z dnia 22 października 2021 r., II OSK 1011/21; w wyroku z dnia 18 kwietnia 2018 r., I OSK 552/18; z dnia 2 października 2018 r., II OSK 1804/18 oraz w postanowieniu z dnia 11 lipca 2017 r., I OSK 275/17.